

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 19. grudnia 1896.

Treść: № 222. Ustawa o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 3. grudnia 1863, dotyczącej się urzędzenia stosunków swojszczyzny.

222.

Ustawa z dnia 5. grudnia 1896,

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 3. grudnia 1863 (Dz. u. p. Nr. 105), dotyczącej się urzędzenia stosunków swojszczyzny.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Uchylają się §§. 8, 9 i 10 ustawy z dnia 3. grudnia 1863, Dz. u. p. Nr. 105, o urzędzeniu stosunków swojszczyzny a na ich miejsce zaprowadzają się następujące postanowienia:

§. 1.

Prawo swojszczyzny nabywa się przez wyraźne przyjęcie do związku swojszczyzny.

§. 2.

Gmina pobytu nie może odmówić wyraźnego przyjęcia do związku swojszczyzny temu obywatelowi państwa austriackiego, który po nabyciu własnowolności przebywał w tejże gminie dobrowolnie i bez przerwy przez lat dziesięć poprzedzających jego ubieganie się o prawo swojszczyzny.

Jeżeli pobyt w gminie rozpoczął się w okolicznościach uchylających dobrowolność pobytu,

w takim razie bieg okresu dziesięcioletniego rozpoczyna się dopiero od tego dnia, w którym okoliczności te ustały. Jeżeli okoliczności takie zająd dopiero po rozpoczęciu się pobytu, bieg okresu dziesięcioletniego wstrzymuje się podczas ich trwania.

Przez dobrowolne zaniechanie pobytu w gminie przerywa się rozpoczęty dziesięcioletni okres pobytu. Atoli dobrowolnego oddalenia się nie uważa się za przerwanie pobytu w takim razie, jeżeli z okoliczności, w których oddalenie się nastąpiło, widać jasno zamiar nieprzerwywania pobytu.

Zasiedzenia prawa swojszczyzny w gminie rozpoczętego nie tamuje ani nie przerywa nieobecność, której przyczyną było jedynie dopełnienie ustawowej powinności służby wojskowej. Natomiast przez nie-dobrowolne opuszczenie gminy pobytu z innych przyczyn wstrzymuje się bieg okresu dziesięcioletniego.

Nadto wymaga się, żeby kandydat w ciągu ustanowionego okresu pobytu, nie korzystał z zaopatrzenia ubogich. Za akty zaopatrzenia ubogich nie należy poczytywać uwolnienia od szkolnego dzieci do szkoły uczęszczających, jakoteż pobierania stypendyum a nakoniec wsparcia tylko przemijająco udzielonego.

§. 3.

Gdy roszczenie wyraźnego przyjęcia do związku swojszczyzny zostanie w myśl §. 2go ustawy niniejszej nabyte, nie tylko sami uprawnieni a względnie ich następcy w prawie swojszczyzny, to jest osoby,

które stosownie do postanowień §§. 6, 7, 11, 12 i 13 ustawy z dnia 3. grudnia 1863, Dz. u. p. Nr. 105, wywodzą swoje prawo swojszczyzny z takiego prawa osoby do roszczenia uprawnionej, mają prawo dochodzić tego roszczenia, lecz także dotychczasowa gmina swojszczyzny, jeżeli zaś dotyczący nie ma swojszczyzny, ta gmina, której nie mający swojszczyzny został oddany na zasadzie postanowień działu III. ustawy o swojszczyźnie.

O przyjęciu osoby do związku swojszczyzny na zasadzie §. 1go lub 2go, obowiązana jest każda gmina uwiadomić dotychczasową gminę swojszczyzny tejże osoby.

§. 4.

Gdyby obywatel państwa austriackiego, nabywszy stosownie do §. 2go ustawy niniejszej roszczenia, żeby go w gminie pobytu przyjęto do związku swojszczyzny, zaniechał pobytu w tej gminie lub musiał ją niedobrowolnie opuścić, w takim razie może tego roszczenia dochodzić sam uprawniony lub jego następca w prawie swojszczyzny, tylko w przeciągu dwóch lat, gmina zaś jego swojszczyzny w przeciągu pięciu lat od ustania pobytu w gminie.

Przewidziane w §§. 2, 3 i 4 podania, któremi dochodzi się roszczenia w przedmiocie wyraźnego przyjęcia do związku swojszczyzny, są wolne od należytości.

§. 5.

Pod warunkami w §. 2 im ustanowionymi, cudzoziemcy i osoby, których obywatelstwo nie może być wykazane, nabywają roszczenia, żeby im zapewniono przyjęcie do związku swojszczyzny w gminie austriackiej; przyjęcie jednak staje się skutecznem dopiero wtedy, gdy dotyczący nabędzie prawa obywatelstwa austriackiego.

§. 6.

Jeżeli gmina pobytu, w której dochodzone roszczenia w przedmiocie przyjęcia do związku swojszczyzny (§§. 2, 3 i 4) a względnie zapewnienia onegoż (§. 5), zaniedba wydać rezolucję w terminie sześciomiesięcznym, licząc od wniesienia prośby, dotyczącej się tego roszczenia, wydanie decyzji przechodzi na przełożoną Władzę polityczną.

Taż sama Władza decyduje w razie odwołania się, gdy gmina pobytu w przypadkach §§. 2 aż do 4 a względnie 5 odmówi bądź przyjęcia do związku swojszczyzny, bądź też zapewnienia tego przyjęcia.

§. 7.

Co do próśb o wyraźne przyjęcie do związku swojszczyzny, decyduje gmina z wyłączeniem wszelkiego odwoływania się, wyjąwszy przypadki w §§. 2 aż do 4 a względnie 5 oznaczone.

§. 8.

Przyjęcie do związku swojszczyzny nie może być ani ograniczone do pewnego czasu ani też udzielone pod warunkiem uchylającym ustawowe skutki prawa swojszczyzny.

Wszelkie takie ograniczenie lub warunek są nieważne i uważają się za niebyłe.

§. 9.

Do zaprowadzenia opłaty za dobrowolne przyjęcie do związku swojszczyzny, jakoteż do podwyższenia takich opłat potrzebna jest ustawa krajowa.

Opłaty te wpływać mają do kasy gminnej.

Za przyjęcie do związku swojszczyzny w myśl §§. 2 aż do 4 ustawy niniejszej, nie wolno pobierać opłaty.

§. 10.

Mianowani stanowczo urzędnicy i słudzy dworu, państwa, kraju, gminy, reprezentacyi powiatowej i funduszków publicznych, duchowni i osoby stanu nauczycielskiego, nakoniec c. k. notaryusze nabywają z objęciem swego urzędu prawa swojszczyzny w tej gminie, w której naznaczono im stałą siedzibę urzędową.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Za dzień rozpoczęcia się biegu terminów, w artykule I, §. 2 ustanowionych, przyjmuje się dzień 1. stycznia 1891.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Menu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 5. grudnia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.